Aanteekeningen omtrent
Nederlandsche Microlepidoptera

door

Dr. H. J. Lycklama à Nijeholt.

Sedert de in deel LXXII, 1929, beschreven soorten zijn weder zestien microlepidoptera, nieuw voor de Nederlandsche fauna, bekend geworden, terwijl één, *Talaeporia guenei* Z. moet vervallen; zoodat nu 1018 soorten als inlandsch bekend zijn.

Terwijl enkele als varieteit beschreven waren en andere alleen in Zuid-Limburg gevangen zijn, blijft er nog een groot gedeelte over, dat midden in het land is gevangen, zoodat het wel hoe langer hoe duidelijker blijkt, dat ons land in dit opzicht nog lang niet voldoende doorzocht is.

De beschrijving der nieuwe soorten volgt hier:

p. 159

A. Met duidelijke dwarslijnen.
   Leemgeel, achtervleugels zwartgrijs . . . 1. *sinuella*

B. Zonder duidelijke dwarslijnen.
   I. Eerste donkere stip op ader 1 niet verder van den vleugelwortel dan de eerste stip op de middenader.
      a. 13—19 mM.
         b. Met ader 5 der voorvleugels.
            c. Eerste donkere stip op ader 1 juist onder de eerste donkere stip op de middenader.
               d. Stippen als lijntjes, tweede dwarslijn zeer schuin, staarthoek der voorvleugels afgerond. Leemgeel . 2. *cretacella*
               dd. Stippen rond, klein, tweede dwarslijn weinig schuin, staarthoek der voorvleugels weinig afgerond. Grijs. . . . . . . 5. *saxicola*

cc. Eerste donkere stip op ader 1 duidelijk verder wortelwaarts dan de eerste stip op de middenader . . . . . . 4. *nimbella*

bb. Ader 5 der voorvleugels ontbrekende . . . . 6. *snellenella*

aa. 23—25 mM. . . . . 3. *nebulella*

II. Eerste donkere stip op ader 1 verder van den vleugelwortel dan de eerste stip op de middenader . . . . 6. *binaevella*

B. 1. a. bb. cc. p. 354

ddd. Metaallijnen der zwartbruine, door vele dunne gele dwarslijnen doorsneden voorvleugels, dik — zeer licht goud of zilver. De middellijn onderaan ongedeeld, met de op haar volgende parallel. Schild zonder oranje beschubbing. Franjelijn onder de punt niet licht doorsneden. Palpen lichtgrijs . 87. a. *juniperana*

II. p. 359

A. Middenband duidelijk hoekig, glanzend. 9—10 mM. . . . . . 115. *flexana* (*nitidana*)

B. Middenband zeer flauw, licht gebogen, dof. 10—12 mM. . . . . . 115a. *weirana*

cc. d. e. f. g. p. 418

x. Sprietleden driehoekig . . . . . . 5. a. **Bankesia**

xx. Sprietleden smal . . . . 6. **Talaeporia**

cc. d. e. ff. gg. hh. p. 418—419

i. Ader 6 en 7 der achtervleugels ongesteeld, hun dwarsader vrij steil, de middencel onder en boven bijna even lang.

k. Sprieten tegen den wortel verdikt bij het ♀. Achtervleugels met aanhangcel. Ader 5 en 6 uit deze aanhangcel, 6 even ver van 5 als van 7 . . . . 27. a. **Eidophasia**

kk. Sprieten niet verdikt, achtervleugels zonder aanhangcel, ader 5 en 6 gesteeld of uit één punt . . . . 28. **Plutella**

p. 434

fff. Middenlid der palpen rechtuitstekend, dunner dan de kop, lid 3 duidelijk . . . . 27. a. **Eidophasia**

p. 429—430

oo. Achterrand der achtervleugels op ader 4 stomp rechthoekig gebogen, de punt zeer lang en uitstekend. Ader 2 der achtervleugels uit drie vierden van den binnenrand der middencel of daarvoor, hun franje minstens zoolang als de vleugelbreedte.

p. Palpenlid 3 iets langer dan 2, dit smal en ongegleufd. Voorvleugelpunt stomp, franje van voorvleugels niet bijzonder lang . . . 47. **Anacampsis**

pp. Palpenlid 3 korter dan 2, dit dun, weinig gebogen, plat beschubd. Voorvleugelpunt zeer scherp, franje van voorvleugels bijzonder lang . 47. a. **Ptocheuusa**

p. 433

k. Achtervleugels met ader 5.

x. Sprietschaft aan den wortel zonder tandjes.

l. enz. als vroeger.

xx. De vrij groote sprietwortel aan de bovenzijde met twee tandjes . . . . 65. a. **Blastobasis**

p. 445

I. Achtervleugels met alle aderen gescheiden ontspringend . . . . 1. *pineti*

II. In de achtervleugels ader 4 en 5 uit één punt . . . . 2. *inconspicuella*

III. In de achtervleugels ader 4 en 5 uit één punt en 6 en 7 uit één punt . . . . 3. *triquetrella*

II. B. 2. p. 526

aaaa. Bleek okergeel, in het midden met paars-rose weerschijn . . . . 16. c. *praecocella*

2. a. bb. p. 625

c. Voorvleugels zwartgrijs, bruingrijs of bruin.

d. Als vroeger.

cc. Voorvleugels koolzwart . . . . 32. *aethiops*

ccc. Voorvleugels roodbruin gemengd 13—15 cM. . . . . 32. a. *salicorniae*

aa. b. c. p. 625—626

d. Voorvleugels met twee witte en twee bruine vlekken in de vouw, afwisselend, welke niet den voorrand bereiken. Somtijds de geheele binnenrand wit. Geen roest-

kleurige vlek achter de dwarsader, geen schuine zwarte vlek voor het midden. . . . . 33. *marmorea*

dd. Voorvleugels zonder witte en bruine vlekken in de vouw, achter de dwarsader een roestkleurige vlek, een schuine zwarte vlek voor het midden. Binnenrand nooit wit . . . . 33a. *junctella*

p. 705

I. Voorvleugels aan den voorrand donkerder, geen witte langslijnen . . . . 1. *cytisella*

II. Voorvleugels aan den voorrand niet donkerder. Twee fijne witte langslijnen . . . . 2. *striatella*

VIII. A. 2. aa. p. 800

x. Teekening geelachtig . . . . . . 38a. *artemisicolella*

xx. Teekening scherp wit.

b. Verder als vroeger.

B. I. p. 902

aaa. Lichte langsstreep niet tot aan de spitsen der beide eerste randstreepjes komende, onder haar de binnenrand wit-zilver . . . . 22. a. *lantanella*

Evenzoo:

B. 2. aa. b. cc. a. ee. f.

ggg. Zwarte deelingslijn der franje wortelwaarts blauw-zilver afgezet. Eerste paar randstreepjes weinig schuinloopend, vóór altijd, achter meestal dik zwart afgezet. Witte langsstreep uit den wortel tenminste aan de buitenhelft ook aan de onderzijde zwart afgezet . . 22. a. *lantanella*

p. 945

I. A. Uit de zwarte stip in de vleugelpunt ontspringen 3 lijnen. Binnenrand in het midden wit . . . . . 1. *suffusella*

B. Uit de zwarte stip in de vleugelpunt ontspringen 4 lijnen. Binnenrand in het midden donker beschaduwd . . . . 1. a. *sorhageniella*

p. 159

Homoeosoma saxicola VAUGHAN Monthl. Mag. VII, p. 132, 160; RAG ib. XXII, p. 26; LEECH Pyr. t. 10, f. 13; TUTT Ent. Rec. II, 57; BENTINCK T. v. E. LXXIII, p. XXII, p. 237;

nimbella Z. BARR. Brit. Lep. X, p. 47; SNELLEN T. v. E. XXXII, p. 41; ST. 248, a.

13—15 mM.

Hierop is van toepassing de beschrijving welke SNELLEN gaf van de derde varieteit van *nimbella*. Alleen in Engeland en hier te lande langs de kust gevangen.

De verschillen zijn in de tabel vermeld.

Onderzoek der uitwendige genitalien wees een duidelijk onderscheid aan van de verwanten (BENTINCK).

p. 160

Homoeosoma snellenella BENTINCK T. v. E. LXXIII, p. XXII; id. LXXIII, p. 237; *nimbella*. Z. SNELLEN p. 159, id. T. v. E. XXXII, p. 41, nov. spec.

15—19 mM.

Door het ontbreken van ader 5 der voorvleugels is deze soort direct herkenbaar. SNELLEN heeft dit wel het eerst beschreven doch wilde dit niet als een kenteeken van een afzonderlijke soort beschouwen. Het onderzoek der genitaliën wees volgens BENTINCK duidelijk aan dat er een groot constant verschil bestaat ten opzichte der verwanten. Vooral in de omstreken van Arnhem gevangen. Of er eenig verschil is ten opzichte der verwanten in de eerste toestanden van deze soort is nog geheel onbekend.

p. 365

Grapholitha juniperana MILL. Icon. 1839 p. 5; Ann. Soc. Belg. T. XX, 1877, p. 61. BENTINCK T. v. E. LXXII, p. LXXXVII. ST. 2185, onder *oxycedrana*.

7—8 mM.

De voorvleugels vertoonen een zilveren of lichtgouden dwarsband, welke uit twee gedeelten bestaat, welke echter nooit geheel gescheiden zijn. Deze twee gedeelten maken een zeer stompen hoek op een derde van den band of zijn in één lijn gelegen. Het bovenste gedeelte is op twee vijfden van den voorrand, het onderste even achter de helft van den binnenrand. Daarachter is een tweede band, iets dunner en wèl afgebroken, boven de helft, welke in den staarthoek uitloopt en het schild begrenst. Somtijds is er voor de twee gewone voorrandshaakjes nog een te zien met daaronder

een dikke zilverlijn aan de binnenzijde van het schild. Beide dwarsbanden zijn aan de binnenzijde zwart gezoomd.

Schild met drie of vier zwarte streepjes.

Achtervleugels bruin met iets lichtere wortel.

Franje als de vleugels.

Juni.

Rups in de zaden van Juniperus communis, in het voorjaar volwassen.

Volgens de uitmuntende beschrijving van MILLIÈRES heeft deze soort niets te maken met *oxycedrana*. Gevonden te Rolde, e. l. Juniperus 1.7.1904 TER HAAR, doch als zoodanig eerst herkend in 1928 (G. A. Graaf BENTINCK).

Zoowel uit Rolde als uit Garderen heb ik deze soort uit Juniperus-klopsel gekweekt, en ook te Overloon bij Venray gevangen.

p. 385

Grapholitha flexana Z. = *Pamena nitidana* F. E. S. 276; STPH. Ill. IV, 104; WD. 935; WILK. 205; STT. Man. II, 204; BARR. Monthl. Mag. XXI, p. 44 (larv.); Id. Brit. Lep. p. 241, fig. pl. 502, fig. 1 en 1a; MEYR. 506; MEYR. 1927, p. 585; *redimitana* GN. Ind. 50; *flexana* Z. Stett. e. Z. 1849, 281; HEIN. 204; NOLCK Fn. II, 463 (pr. p.); SNELLEN II, 385; RAG. Ann. S. Fr. 1894, p. 220 (exc. cit.); BENTINCK T. v. E. LXXIV, p. XXVII; ST. 2250.

9—10 mM.

Voorvleugels met duidelijke haakjes, de boven het midden gebroken dwarsband is duidelijker en met meer metaalglans dan bij de volgende soort.

Achtervleugels met lichter wortel.

Rups alleen op eik tusschen twee bladeren ingesponnen. Geelwit, kop donkergeel.

p. 385

Grapholitha (*St. Pamene*) *weirana* DGL. Zool. VIII, 1850, 2806; WILK. 206; STT. Man. II, 244; BARR. Month. Mag. XII, p. 7, p. 44 (larv.); Id. Brit. Lep. 239, fig. pl. 500, fig. 5 en 5a (onder den naam *flexana* Z); MEYR. 1927, p. 585; SNELLEN II, p. 385 (onder *flexana* Z.); BENTINCK T. v. E. LXXIV, p. XXVII; ST. 2249 (bij *flexana* Z.).

10—12 mM.

De verwarring van *weirana*, *flexana* en *nitidana* welke in

Snellen beschreven wordt, moet wel als ontward beschouwd worden in dier voege, dat één soort op beuk leeft en *weirana* moet heeten, terwijl *flexana* en *nitidana* genoemd wordt het dier dat alleen op eik leeft. Barret wilde nog de naam *flexana* behouden bij *weirana*.

Voorvleugels met twee haakjes voor en vier voorbij het midden, het eerste paar overgaande in een licht gebogen iets bleeker band met zeer weinig metaalglans.

Achtervleugels grijs.

Barrett's afbeeldingen van beide soorten zijn zeer matig, de band is niet juist aangegeven en de vleugel is zeker nog een weinig meer ovaal in werkelijkheid.

Rups alleen op beuk tusschen twee bladeren ingesponnen. Grijswit, kop lichtbruin.

Beide soorten komen hier voor.

Bankesia Tutt. p. 446

Oorspronkelijk bij *Talaeporia* ondergebracht is dit geslacht later daarvan afgescheiden wegens den vorm der zakken welke veel meer met die van *Solenobia*-soorten overeenkomen dan met de lange zak van *Talaeporia*. Van *Solenobia* blijft dit geslacht echter onderscheiden door de aanwezigheid van bijoogen.

Een soort is hier te lande waargenomen.

Bankesia staintoni Wlsghm. End. Rec. XI, p. 258 (1899); Tutt. Brit. Lep. II, p. 202; Tutein Nolthenius T. v. E. LXX, p. XXII. Meyr. Rev. 834; Lycklama T. v. E. LXXIV, p. LXXI; *Conspurcutella* Stt. (non Z.) Ann. f. 1868, p. 127, t. 1, f. 3; Meyr. 755; St. 4426.

11—13 mM. ♂.

Sprieten zoolang als twee derden van den voorvleugel met meerdere haren aan het verdikte einde van ieder lid. Kop bruingrijs behaard. Palpen duidelijk, behaard met stomp eindlid. Zuiger afwezig.

Voorvleugels licht strookleurig, glanzend, met drie grootere en meerdere kleine bruingrijze vlekken geteekend. De duidelijkste hiervan aan het einde van de middencel terwijl op den binnenrand twee iets minder duidelijke gelegen zijn. De kleine vlekken zijn vooral langs den voorrand voorbij het midden duidelijk.

Franje aan de wortelhelft bruingrijs, de buitenhelft iets lichter en licht strookleurig gevlekt.

Achtervleugels lichtgrijs met licht paarsen glans.

Franje lichtgrijs.

Het wijfje is 5 mM. lang, op den rug zwartgrijs, tusschen de ringen lichtgrijs. Buik lichtgrijs, aan weerszijden donkergrijs gevlekt. De voorste drie ringen dragen pooten welke een verlengsel van de zwarte rug schijnen te vormen aan iedere ring. Verder zijn zij grijs met drieledige gele tarsen, aan het einde waarvan een haakvormige doorn aan iedere zijde.

Staartpluim kort, goudachtig rose getint als een rokje geheel rondom het lijf, legboor vrij lang. Oogen klein, sprieten zeer kort en dun. Slechts 3 maal zoo lang als doorsnede oogen.

Zij blijft indien onbevrucht na het uitkomen tot haar dood zitten aan het einde der zak daar waar de pop uitsteekt, met den kop naar het staarteinde van de poppen huid. Na copulatie worden de eieren afgezet in de zak, met wol van de staartpluim vermengd.

Maart.

Rups geelwit met donkeren kop. Zij eet boommos, doch bijna volwassen ook gaarne gras. Zak als van *Solenobia triquetrella* doch slapper, drieledig uit witte zijde gesponnen en met zandkorreltjes bedekt. Vanaf Augustus vooral op beuken, in Jersey op rotsen welke met mos begroeid zijn te vinden.

De rups verpopt einde Februari.

Van deze soort is den 26e Maart 1926 een ex. door den heer P. TUTEIN NOLTHENIUS gevangen te Leuvenum.

Bij Ubbergen zijn de zakken in September gewoon, begin Maart verschenen de eerste vlinders.

p. 446

Solenobia inconspicuella STT. Cat. 6; Zool. app. 1849, p. 61; I. B, 19; Man. II, p. 286; Z. L. E. VII, 355; HOFM. Nat. Ps. 50; HEIN. 25; MEYR. 755; ? TUTT. Ent. Rec. XI, p. 173; Brit. Lep. II, p. 163; BENTINCK T. v. E. LXXIII, p. XCV; DUFRANE Lambillionea XXX, No. 7, p. 104; ST. 4446.

Volgens het aderstelsel van den ♂ is deze soort duidelijk te onderscheiden van *pineti* en *triquetrella*.

Voorvleugels bleek grijs met donkerder netwerk en randpunten.

Het ♀ is bruin met wit schortje, sprieten veel langer dan bij *Bankesia*.

De ♀♀ zijn het best te bewaren door opkoken in 60 % alcohol en hen daarin te bewaren.

Vliegt in April.

Rups in zak als van *pineti* op mossen.

Gevonden te Amerongen (G. A. Graaf BENTINCK).

Verder is van deze soorten nog het volgende op te merken: *pineti* komt in twee vormen voor: een zuidelijke, als de grondvorm aangenomen, en een meer noordelijke, welke kleiner en donkerder is, en door sommigen als een afzonderlijke soort beschouwd wordt — *cembrella* TENGSTR. Dit is de meest gewone vorm hier te lande.

Evenzoo is *wockii* HEIN. waarschijnlijk een vorm van *inconspicuella*, bleeker en met minder teekening, doch ook wel als soort gewaardeerd.

Dan is er nog evenals bij *triquetrella* een parthenogenitische vorm welke bij *pineti* behoort en als *lichenella* L. ook als soort wordt beschreven. Volgens SEILER (Archiv für Zellforschung 16 en Biol. Zentrallblatt 47), zijn deze parthenogenitische vormen ♀♀ met een teveel aan geslachtschromosomen of tetraploide vormen. Hij heeft deze ♀♀ wel weten te bevruchten en dan weer alleen ♀♀ uitgekregen, doch nu normale, welke dan na bevruchting 50 % ♂♂ en 50 % ♀♀ leverden. Deze vormen komen alle hier voor, doch er is nog zeer veel van de biologie ervan onbekend.

p. 447

Talaeporia guenei Z. BENTINCK E. B. 179, p. 243.

Uit het medegedeelde blijkt wel duidelijk dat indertijd SNELLEN geen ongelijk had de vondst van dit dier zoozeer te betwijfelen, dat hij vergat er in zijn aanteekeningen melding van te maken. Uit de naamlijst moet deze naam geschrapt worden.

Eidophasia STPH. p. 540

Doordat ader 3 en 4 der achtervleugels uit één punt ontspringen (volgens HEINEMANN zijn zij genähert) is dit geslacht wel duidelijk van de andere *Plutellidae* onderschei-

den. De bij het ♀ verdikte sprieten zijn slechts een kenmerk van één geslacht, doch daarom niet minder kenmerkend.

Eidophasia messingiella F. R. 68, 3, p, 193; H. S. V, p. 84; STT. I. B. 66; HEIN. 115; MEYR. 703; SNELLEN II, p. 427; ST. 2438.

12—13 mM.

Sprieten met driehoekige leden, de wortel met uitstekende beharing aan de voorzijde, bij het ♀ tot tweederden der spriet door beschubbing verdikt. Bruin, in het midden en aan het einde is een gedeelte wit met donkere ringen.

Palpen twee maal zoo lang als de kop, met kleinen baard, zoolang als tweederden van het eindlid, dat bijna zoolang als het middenlid is en daarmede een stompen hoek maakt.

Bijpalpen klein.

Kophàren vuilgeel.

Voorvleugels breed, voorrand gelijkmatig gebogen, punt afgerond. Kleur donkerbruin met eenigen violetten glans. Voor het midden een smalle bleekgele dwarsband, welke aan den binnenrand tweemaal zoo breed is als aan den voorrand. Tusschen deze en de punt somtijds een klein voorrandsvlekje. Franje bruingrijs.

Achtervleugels bruingrijs. Ader 3 en 4 uit een punt, 4, 5, 6 en 7 even ver van elkander.

Juni—Juli op vochtige plaatsen.

Rups op Cardamine amara volgens SPULER.

28 Juni 1929 te Breda gevangen (P. HAVERHORST).

p. 536

Argyresthia praecocella Z. Is. 1839, 205; L. E. II, 290; H. S. 687 (657), V, p, 273; HEIN—WCK. 657; MEYR. 763; id. Rev. Handb. p. 730; Sp. 448; ST. 2427.

9—10 mM.

Kophaar zeer licht geel, bijna wit. Sprieten onduidelijk geringd, palpen geelwit. Aangezicht lichtbruin. Thorax, schouderdeksels en voorvleugels licht okergeel, glanzend. De rose bestuiving in het midden der voorvleugels alleen als weerschijn te zien, alleen een smallen rand aan voor- en binnenrand vrijlatend.

Achtervleugels grijs met iets paarsen weerschijn, franje

lichter dan de vleugels, grijs, aan de voorvleugelpunt geelachtig.

Onderzijde iets matter dan de bovenzijde, eveneens gekleurd. Pooten en lijf als de voorvleugels.

Mei. Overal zeldzaam.

Rups in het najaar in de bessen van Juniperus communis.

Door mij gekweekt uit Juniperus klopsel Mei 1929 uit Rolde.

p. 655

Gelechia salicorniae HERING Stett. e. Z. 1889, p. 302; BNKS. Monthl. Mag. 1894, p. 80, 188; MEYR. 592; id. Rev. 632; BENTINCK T. v. E. LXXIII, p. XX; ST. 2703.

13—15 mM.

Van *accuminatella* en *artemisiella* door de grootte, van *atriplicella* door de kleur goed te onderscheiden. De roodbruine kleur wordt driemaal onderbroken door wit beschubde banden, die aan den voorrand ineenvloeien.

In de vouw is een donker wolkje op $^1/_4$ en midden op den vleugel een op ruim $^2/_3$. Verder sporen van donkere veegjes een in en een boven de vouw, een boven en twee voorbij het tweede wolkje, dat zeer verschillend van vorm kan zijn.

De witte bestuiving is hier en daar zwart afgezet.

Geen randpunten. Franje licht roodbruin, aan de spits licht zwart gevlekt. Zeer onduidelijke deelingslijn. Achtervleugels glanzend lichtgrijs, franje rossig, aan de punt donkerder.

Kop lichter dan thorax, wit bestoven.

Rups gevonden te Woensdrecht in Salicornia 27 Juni 1929 (Dr. D. MAC GILLAVRY).

p. 656

Gelechia junctella DGL. Tr. E. S. Lond. I, 103; STT. Man. II, 339; HEIN. 264; HERING Stett. e. Z. 1893, p. 100; MEYR. 595; SNELLEN II, p. 626, noot; BENTINCK T. v. E. LXXIV, p. XXVII; ST. 2711.

9—11 mM.

Van *marmorea* onderscheiden door de gelijkmatig aschgrijze kleur, alleen aan den voorrand gewolkt, en de in de

diagnose genoemde punten, van *maculiferella* door de roestkleurige vlek, welke aldaar niet voorkomt.

Vliegt te Overveen tegelijk met *marmorea* (BENTINCK).

XLVII. a. **Ptocheuusa** HEIN. p. 673

Tot dit geslacht behooren eenige soorten, die wat het aderstelsel betreft, wel niet met elkander overeenstemmen, doch te weinig verschillen om in meer families te verdeelen. Kenmerkend is de lange franje aan de scherp gepunte voorvleugels.

Ptocheuusa subocellea STPH. Ill. IV, 214; WD. 1221; DGL. Tr. E. S. (1), V, 200; Ib. (2), I, p. 246; STT. Nat. Hist. X, 288, t. 16, f. 3; HEIN. 289; MEYR. 579; HOFM. Iris X, p. 228 (genus *Reuttia*); *internella* Z. Is. 1846, 291; *dissonella* H. S. 553, V, p. 200; ST. 2875.

Kop, thorax en palpen wit, de laatste aan buiten- en onderzijde grijs.

Voorvleugels wit met fijne verstrooide bruine bestuiving onder den voorrand. Aan den binnenrand een bruingrijze langsstreep die tot het midden en naar voren tot in de vouw komt, in de vouw aan de achterzijde door een donkere langsstreep begrensd wordt en zich na een onderbreking voortzet in een iets smallere streep langs den achterrand tot in de punt. Boven deze streep is, aan de wortelzijde dikwijls ermede verbonden, een bruingrijs vlekje en over den middenader een kort bruin streepje.

Aan den voorrand begint bij de franje een donker streepje, dat naar het midden der vleugels gaat en daar de eerstgenoemde streep ontmoet.

In de punt een zwart vlekje, waarachter drie zwarte lijntjes.

Franje om de punt wit, verder grijs.

Achtervleugels licht bruingrijs.

Einde Juni—Juli op kalkgronden.

Rups in het zaad van Origanum vulgare, in bijeengesponnen bloemen.

Eenmaal hier te lande gevangen (G. A. graaf BENTINCK).

p. 705

Paltodora cytisella CURT. B. E. XIV, 671; STT. I. B. 142, t. 4, f. 7; Z. Bresl. e. Z. 1854, 13; FREY 137; HEIN. 335:

MEYR. 572; SNELLEN II, 705, aanteekening; *fuscipennis* WESTW. & HUMPHR. Br. Moths II, p. 192; *walkeriella* DGL. Tr. E. S. I, 1850—1, p. 21; *coenulentella* H. S. 562, V, p. 204; ST. 2942.

10—12 mM.

Palpen geelwit, tweede lid met donkere vlek aan het einde. Kop en thorax geelwit, voorvleugels geelbruin met donkerbruine voorrand of bijna geheel donkerbruin met lichtere binnenranden. Van het begin der voorrandsfranje schuin naar achteren een witte lijn, daarachter eenige witte voorrandsstipjes, daaronder een wit vlekje. Franje lichtgrijs met twee donkere deelingslijnen. Achtervleugels donkergrijs.

Juli—Augustus.

Rups donkerrood, grijsbruine kop, in den stengel van Pteris aquilina.

Gevangen te Geulem (G. A. Graaf BENTINCK).

Blastobasis Z. p. 728

Het wortellid van de sprieten is breed samengedrukt, aan de voorzijde behaard. Palpen duidelijk gebogen.

Eén soort is inlandsch.

Blastobasis phycidella Z. Is. 1839, 193; H. S. 358, v, p. 212; HEIN. 388; Z. z. b. V, 1873, p. 298, not; SNELLEN II, p. 433, noot; ST. 3054.

13—14 mM.

Voorvleugels aschgrijs, fijn bruin besprenkeld. Op een vierde is een lichte band, franjewaarts onregelmatig zwart afgezet, licht gebogen. Op drie vierden zijn somtijds eenige zwarte stippen welke wanneer zij zeer duidelijk zijn bijna een dwarsband vormen. Daarachter zwarte randstippen. HEINEMANN ziet de eerste dwarsband op een derde. Ik zou mij er mede kunnen vereenigen wanneer dit van de zwarte afzetting gezegd werd.

Franje iets bruiner dan de voorvleugels, evenzoo de achtervleugels.

Juni.

Te Zandvoort gevangen (G. A. Graaf BENTINCK).

p. 835

Coleophora artemisicolella BRD. Mém. de la Soc. d'émulation de Doubs, 1854; HEIN.—WCK. 608; SNELLEN, II, p.

801, noot; MEYR. 658; id. Rev. 764; *albicans* H. S. 920, e, V, p. 255 (non. Z.); STT. Nat. Hist. V, 548, t. 10, 3; ST. 3891.

10—13 mM.

De vlinder is van *virgaureae* goed te onderscheiden door de meer gele grondkleur der voorvleugels en vooral door de gele tint der lichte teekening. Verder kan ik geen verschillen ontdekken.

De zak is zeer kenbaar, een uitgevreten zaadje van Artemisia met een klein ringetje als mond. Men vindt de rups door in het najaar de Artemisia af te kloppen en het klopsel in een blikken doos eenigen tijd rustig te laten liggen, dan vindt men later de „rondloopende zaadjes" boven in.

Juli.

Bij Gennep heb ik de zakken in aantal gevonden, zij zijn in Juli 1931 uitgekomen.

p. 925

Lithocolletis lantanella SCHRK. Fn. B. II, 1, 138; STT. Nat. Hist. II, 162, t. 4, 1; HEIN.—WCK. 678; MEYR. 740; Id. Rev. 776; LYCKLAMA T. v. E. LXXII, p. LXXXVII; *elatella* Z. L. E. I, 190, t. 1, f. 12; STT. Stett. e. Z. 1852, 78; H. S. 757, V, p. 327; FREY Tin. 333; ST. 4157.

9—9½ mM.

Palpen en aangezicht wit, kopharen lichtbruin, de buitenste lichter, bijna wit. Sprieten met eenige haren aan het wortellid, verder zeer flauw geringd. Thorax als voorvleugels, met witte langslijn. Schouderdeksels wit gepunt.

Voorvleugels breed, bruingoud, de glanzend zilveren teekening dik donker gerand. Langsstreep uit den wortel in het midden verdikt, binnenrand breed wit daaronder. Eerste paar gewone streepjes véél steiler dan bij *faginella,* onderaan veel breeder. Verdere voorrandstreepjes gekromd, tweede binnenrandstreepje driehoekig, het derde in de franje verloopend.

In de vleugelpunt is een zilver, van onderen zwart afgezet, vlekje.

Deelingslijn der franje dik zwart, franjewaarts blauw zilver, franje daarachter veel lichter.

Mei en Augustus.

Rups aan de onderzijde der bladeren van Viburnumsoorten, in een lange zéér stevig toegesponnen mijn.

In Hatert gewoon, doch bij Groesbeek, waar eveneens veel Viburnum groeit, niet gevonden, hoewel ik daar meermalen naar de zeer kenbare mijn heb gezocht.

p. 946

Phyllocnistis sorhageniella LÜDERS Jhrsb. Realsch. St. Pauli (Hamburg) 1899—1900 t. I, f. 1. BENTINCK T. v. E. LXXIII, p. XXI; *suffusella* Z. L. E. III, p. 266; ST. 4225.

6—8 mM.

Behalve door de vier lijnen uit de stip van de voorvleugels is deze soort direct te onderscheiden van *suffusella* doordat waar de beschaduwing bij deze laatste te zien is aan den binnenrand bij den wortel en de buitenzijde en aan den voorrand in het midden, deze plaatsen bij *sorhageniella* juist het helderste zijn.

Alleen op populus alba, levenswijs als bij *suffusella*.

Overveen 1929 (G. A. Graaf BENTINCK).
